

DRUSKININKŲ SAVIVALDYBĖS SOCIALINIŲ PASLAUGŲ CENTRO ETIKOS KODEKSAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Druskininkų savivaldybės Socialinių paslaugų centro (toliau – centras) etikos kodeksas (toliau – Kodeksas) įvardija bendrąsias socialinio darbo vertybes, suformuoja pagrindines nuostatas ir principus, kurie sudarytų prielaidas ir galimybes Druskininkų savivaldybės Socialinių paslaugų centre dirbantiems socialiniams darbuotojams spręsti socialinio darbo etikos problemas.

2. Socialinis darbuotojas privalo laikytis socialinį darbą ir socialines paslaugas reglamentuojančių teisės aktų, dorai ir sąžiningai atlikti pareigas, būti objektyvus ir nepriklausomas, laikytis konfidencialumo, nuolat gilinti profesines žinias, veiksmingai teikti socialines paslaugas, siekti gerų rezultatų ir racionaliai naudoti turimus išteklius, siekti asmens, su kuriuo dirba, socialinės situacijos pokyčių.

II. SOCIALINIO DARBO ETIKOS PRINCIPAI

3. Socialinio darbo vertybės praktikoje įgyvendinamos socialinio darbo principais, kurių laikosi socialinis darbuotojas:

- 3.1. gerbia žmonių prigimtine vertę ir orumą;
- 3.2. siekia didinti socialinį teisingumą ir stiprinti solidarumą;
- 3.3. gerbia žmogaus teises ir jo apsisprendimo teise;
- 3.4. veikia sąžiningai, patikimai, nešališkai ir empatiškai;
- 3.5. siekia įgalinti žmones spręsti tarpusavio santykių ir socialines problemas;
- 3.6. skatina teigiamus socialinius pokyčius, socialinę kaitą, asmens dalyvavimą ir savarankiškumą;
- 3.7. nuolat siekia tobulinti savo profesines kompetencijas;
- 3.8. dalinasi gerąja patirtimi.

III. SOCIALINIO DARBUOTOJO ETINĖ ATSAKOMYBĖ ASMENIUI

4. Socialinis darbuotojas gerbia socialinių paslaugų gavėjo, kuriam teikia socialines paslaugas, orumą ir vertę, jų teisę į laisvą apsisprendimą. Vadovaudamasis šiuo principu, socialinis darbuotojas:

4.1. pripažįsta visus asmenis, kuriems reikalinga jo pagalba, nepriklausomai nuo jų amžiaus, lyties, tautybės, tikėjimo, politinių įsitikinimų, odos spalvos, socialinės padėties, seksualinės orientacijos bei kitų požymių, tačiau turi teisę laisvai apsispręsti dirbti su asmeniu, jei jis yra giminaitis, draugas ir pan.;

4.2. yra lojalus asmeniui, teikia pirmenybę jo interesams ir veikia gavęs asmens sutikimą, išskyrus atvejus, kai iškyla galima grėsmė asmeniui ir aplinkiniams;

4.3. įvertina ir skatina paties asmens galimybes savarankiškai spręsti savo gyvenimo problemas;

4.4. imasi visų reikalingų priemonių ir galimų veiksmų, kad būtų apsaugoti asmens, kuris nepajėgus priimti sprendimų, interesai ir teisės;

4.5. informuoja asmenį apie galimą suteikti pagalbą ir siekia, kad jis dalyvautų socialinių paslaugų teikime;

- 4.6. išsamiai ir suprantamai teikia asmeniui informaciją apie jo teises, galimybes bei su tuo susijusias pareigas;
- 4.7. suteikia galimybę asmeniui susipažinti su jo asmeniniais duomenimis;
- 4.8. su asmeniu palaiko tik profesinius ryšius:
 - 4.8.1. nereikalauja ir neima iš asmens atlygio jokia forma;
 - 4.8.2. nesudaro su asmeniu jokių turtinių ir neturtinių sandorių;
- 4.9. gerbia asmens teisę į privatumą ir nereikalauja privačios informacijos, jei tai nėra būtina įvertinant paslaugos poreikį, teikiant paslaugą bei socialiniams tyrimams;
- 4.10. pasitelkia į pagalbą kitų sričių specialistus, jei to reikalauja asmens interesai ir jam sutikus.

IV. SOCIALINIO DARBUOTOJO ETINIAI SANTYKIAI SU BENDRADARBIAIS IR KITAIS SPECIALISTAIS

- 5. Socialinis darbuotojas, bendradarbiaudamas su kitais socialiniais darbuotojais, kitų sričių specialistais bei kitomis organizacijomis:
 - 5.1. gerbia kolegų ir kitų specialistų žinias ir patirtį;
 - 5.2. siekdamas asmens socialinės situacijos pokyčių, konsultuojasi su kolegomis arba kitais specialistais;
 - 5.3. pastebėjęs neetišką bendradarbio elgesį, informuoja centro direktorių;
 - 5.4. kritiškai vertina kolegų ir bendradarbių, pažeidusių socialinio darbo etiką, elgesį;
 - 5.5. laikosi solidarumo su savo kolegomis, gina juos nuo nepagrįstos kritikos.

V. SOCIALINIO DARBUOTOJO IR DARBDAVIO SANTYKIAI

- 6. Socialinis darbuotojas su darbdaviu:
 - 6.1. atsakingai laikosi dvišalių susitarimų;
 - 6.2. nuolat siekia tobulinti savo įstaigos veiklą, didinti jos teikiamų socialinių paslaugų veiksmingumą ir efektyvumą;
 - 6.3. sąžiningai ir racionaliai disponuoja įstaigos finansiniais, materialiniais ir žmogiškaisiais ištekliais, efektyviai naudoja juos tik įstaigos nustatytiems tikslams siekti;
 - 6.4. kritiškai vertina ir nelieka abejingas, jei darbdavys pažeidžia etikos principus.

VI. SOCIALINIO DARBUOTOJO ETINĖ ATSAKOMYBĖ SAVO PROFESIJAI

- 7. Socialinis darbuotojas siekia gerinti įvaizdį ir didinti jo reikšmingumą visuomenėje:
 - 7.1. nuolat tobulina profesinę kompetenciją;
 - 7.2. aptaria savo profesinę veiklą;
 - 7.3. viešina socialinio darbo reikšmingumą visuomenės raidai ir profesinės veiklos etikos principus;
 - 7.4. konstruktyviai kritikuoja profesinės veiklos teorijas, metodus ir socialinio darbo praktiką, prisideda prie jų tobulinimo, teikia pasiūlymus.

VII. SOCIALINIO DARBUOTOJO KOMPETENCIJOS IR PROFESIONALUS ELGESYS

- 8. Socialinis darbuotojas siekia tobulinti asmenines savybes ir socialines kompetencijas, kurios turi įtakos socialinių paslaugų kokybei, efektyvumui, gerai atmosferai įstaigoje bei profesijos įvaizdžiui visuomenėje:
 - 8.1. dirba nuosekliai, nepiktnaudžiauja asmenų pasitikėjimu bei savo padėtimi, pripažįsta ribas tarp asmeninio gyvenimo ir profesinės veiklos;

8.2. ne darbo metu elgiasi taip, kad jo veiksmai viešojoje erdvėje nemenkintų socialinio darbo profesijos;

8.3. geba išklausti, pagarbiai išsakyti ir konstruktyviai priimti kritiką;

8.4. privalo rūpintis savimi – profesionaliai ir asmeniškai, darbe ir visuomenėje, kad pajėgtų dirbti socialinį darbą;

8.5. geba atpažinti profesinės etikos etines dilemas, jas įsivertinti ir numatyti jų sprendimus.

VIII. BAIGIAMOSIOS NUOATATOS

9. Etikos kodeksas viešai skelbiamas visuomenėje, siekiant užtikrinti socialinio darbo etikos laikymąsi.
